

Sygn. akt VU 2622/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku J. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 16 lipca 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 2622/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. Ł. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków niezbędnych do przyznania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym określonych w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał zaledwie 24 lata, 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 25 lat.

Do stażu pracy ogółem organ rentowy nie uznał okresów zatrudnienia w charakterze pracownika dochodzącego od 01 lipca 1973 r. do 31 lipca 1973 r. i od 01 sierpnia 1974 r. do 31 sierpnia 1974 r. ponieważ wnioskodawca uzyskał wynagrodzenie niższe niż połowa najniższego wynagrodzenia obowiązującego w tym okresie, oraz od 02 września 1974 r. do 09 września 1974 r., nauki w (...) Szkole Zawodowej dla Pracujących (...) w G.. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami okres nauki zawodu jest okresem zatrudnienia tylko wówczas, gdy uczeń zasadniczej szkole zawodowej był jednocześnie zatrudniony przez zakład pracy na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego odbywanego w formie nauki zawodu.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. Ł. domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Wskazał, iż w okresie lipca 1973 i sierpnia 1974 r. był zatrudniony w (...) w T., gdzie wykonywał pracę przy żniwach, wykopkach, pracach polowych i w produkcji zwierząt. Prace te wykonywał w godzinach od 7:00 do 16:00, a czasami do

18:00 lub do 20:00. Wynagrodzenie było wypłacane w wysokości niezależnej od wyników pracy. Co do okresu nauki wskazał, iż z dniem 02 września 1974 r. rozpoczął naukę oraz pracę w przyzakładowej szkole, ale po tygodniu przeniósł się do innej szkoły oraz zmienił miejsce pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ł., urodzony w dniu (...) wiek 55 lat życia osiągnął z dniem (...)r. i na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił 24 lata, 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat, 1 miesiąc i 9 dni pracy w szczególnych warunkach, wymienionej w wykazie B. Wnioskodawca był członkiem OFE, przy czym w dniu złożenia wniosku o emeryturę złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody Skarbu Państwa.

(n i e s p o r n e)

W miesiącach lipiec 1973 r. i sierpień 1974 r. ubezpieczony wykonywał w (...) Zakładzie (...) w L. ((...) T.) prace pracownika produkcji roślinnej, jako pracownik dochodzący. Listy płac wskazują, iż w lipcu 1973 r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie 228,00 zł, a w sierpniu 1974 r., w kwocie 111,00 zł.

d o w ó d: w tomie I akt rentowych zaświadczenie z 27 września 2009 r., k. 17.

Wynagrodzenie wnioskodawcy było określone stawką godzinową (zazwyczaj najniższą) i jego wysokość uzależniona była od ilości przepracowanych godzin.

d o w ó d: zeznanie świadka D. C., e-protokół 00:13:00 – 00:21:00.

W czasie od 02 września 1974 r. do 09 września 1978 r. J. Ł. był uczniem(...) Szkoły Zawodowej dla Pracujących (...) w G..

d o w ó d: w tomie II akt rentowych pismo z dnia 07 września 2011 r., k. 6.

Z dniem 10 września 1974 r. J. Ł. podjął naukę zawodu w (...) w G..

(n i e s p o r n e)

Wydanym w sprawie VU 1410/13 wyrokiem z dnia 02 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Legnicy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy oddalił odwołanie J. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 30 sierpnia 2013 r. W uzasadnieniu wyroku Sąd zaakceptował ustalenie organu rentowego w przedmiocie odmowy uznania za okres składkowy okresu wykonywania w miesiącach lipiec 1973 r. i sierpień 1974 r. pracy pracownika dochodzącego z uwagi na nie osiągnięcie wynagrodzenia w wysokości co najmniej połowy najniższego wynagrodzenia obowiązującego wówczas w j.g.u. Pomimo wykonywania takiej pracy w latach 1971 – 1975 tylko w wymienionych wyżej miesiącach jego wynagrodzenie było zdecydowanie niższe od połowy najniższego wynagrodzenia. Ze względu na brak jakichkolwiek dokumentów potwierdzających zawarcie umowy o naukę zawodu Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia okresu od 02 września 1974 r. do 09 września 1974 r.

d o w ó d: uzasadnienie wyroku w sprawie VU 1410/13.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. Ł. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku

przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 7 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał w hutnictwie prace w szczególnych warunkach, wymienione w Dziale III wykazie B, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący:

a) 59 lat w okresie od 01 stycznia 1983 r.,

58 lat w okresie od 01 stycznia 1984 r.,

57 lat w okresie od 01 stycznia 1985 r.,

56 lat w okresie od 01 stycznia 1986 r.,

55 lat w okresie od 01 stycznia 1987 r. albo

59-55 lat w okresie od 01 stycznia 1983 r., jeżeli komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia orzekła trwałą jego niezdolność do wykonywania prac wymienionych w Dziale III wykazu B,

2) wiek emerytalny osiągnął w czasie wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B lub w okresie zatrudnienia, co którego skierowany został stosownie do zalecenia lekarza,

3) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy wymienionej w dziale III wykazu B.

Zgodnie z § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmiocie. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy, szczególnie w świetle treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji, bezspornym było, iż wnioskodawca osiągnął wiek emerytalny, jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ale wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu na dochody

budżetu państwa, a ponadto także, iż posiada wymagane na dzień 01 stycznia 1999 r. 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz 24 lata, 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie, czy ubezpieczony spełnił pozostały jedyny warunek niezbędny do nabycia prawa do emerytury. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dzień 1 stycznia 1999 r. J. Ł. wykazał 24 lata, 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawca argumentował natomiast, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem do okresów składkowych i nieskładkowych należy zaliczyć jeszcze nieuwzględnione przez organ rentowy okresy zatrudnienia w charakterze pracownika dochodzącego od 01 lipca 1973 r. do 31 lipca 1973 r. i od 01 sierpnia 1974 r. do 31 sierpnia 1974 r. oraz świadczenia pracy na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego w okresie nauki w (...) Szkole Zawodowej dla Pracujących (...) w G..

W zakończonym prawomocnym wyrokiem z dnia 02 kwietnia 2014 r. postępowaniu w sprawie VU 1410/13 Sąd nie uwzględnił roszczenia uwzględnienia wskazanych wyżej okresów. W ocenie Sądu nadal nie jest możliwe uzupełnienie już uwzględnionych przez organ rentowy okresów składkowych i nieskładkowych o okresy wykonywania w miesiącach lipiec 1973 r. i sierpień 1974 r. pracy pracownika dochodzącego okresy pracy. Nadal bowiem zebrany w sprawie materiał wskazuje na osiąganie w tych miesiącach wynagrodzenia niższego od połowy najniższego wynagrodzenia. Ta obiektywna okoliczność wskazuje, iż wykonując we wskazanych miesiącach pracę pracownika dochodzącego ubezpieczony wykonywał tę pracę w wymiarze niższym niż połowa najniższego obowiązującego wymiaru czasu pracy. Należy podkreślić, iż wskazany wyżej fakt został ustalony na podstawie – na co wprost wskazuje treść zaświadczenia z dnia 29 lipca 2009 r. - list płac. W tych okolicznościach zeznania świadków, sprzeczne ze wskazanym zaświadczeniem, nie uzasadniają twierdzenia wskazującego na fakt wykonywania pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Tymczasem zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 lit a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego – w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

W zaistniałej sytuacji za bezprzedmiotowe należy uznać rozważania w przedmiocie oceny zasadności nieuwzględnienia przez organ rentowy okresu praktycznej nauki zawodu, ze względu na wymiar tego okresu 8 dni. Niezależnie bowiem od dokonanej oceny, uwzględnione przez organ rentowy niesporne 24 lata, 9 miesięcy i 25 dni wraz z okresem praktycznej nauki zawodu nadal będzie okresem krótszym od wymaganych na dzień 01 stycznia 1999 r. 25 lat takich okresów.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.